1. PRVNÍ STRANA ZÁPISNÍKOVÉHO FRAGMENTU ANMERKUNGEN

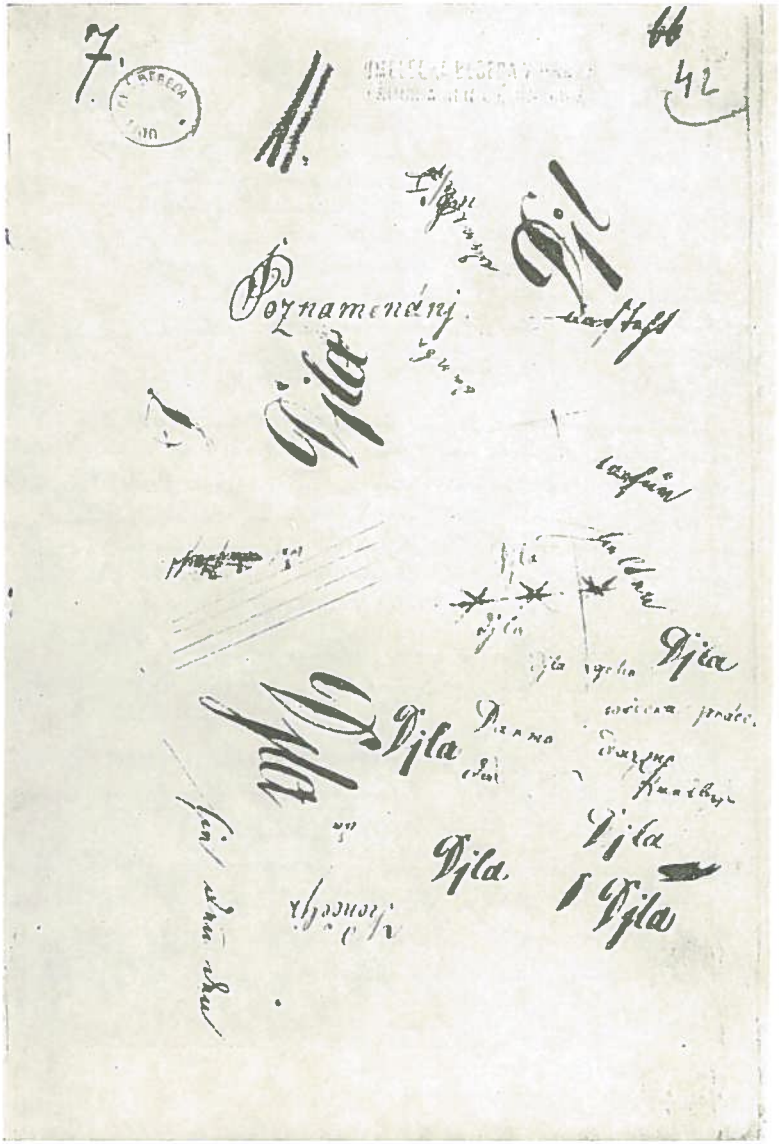

2. TITULNÍ STRANA POZNAMENÁNÍ

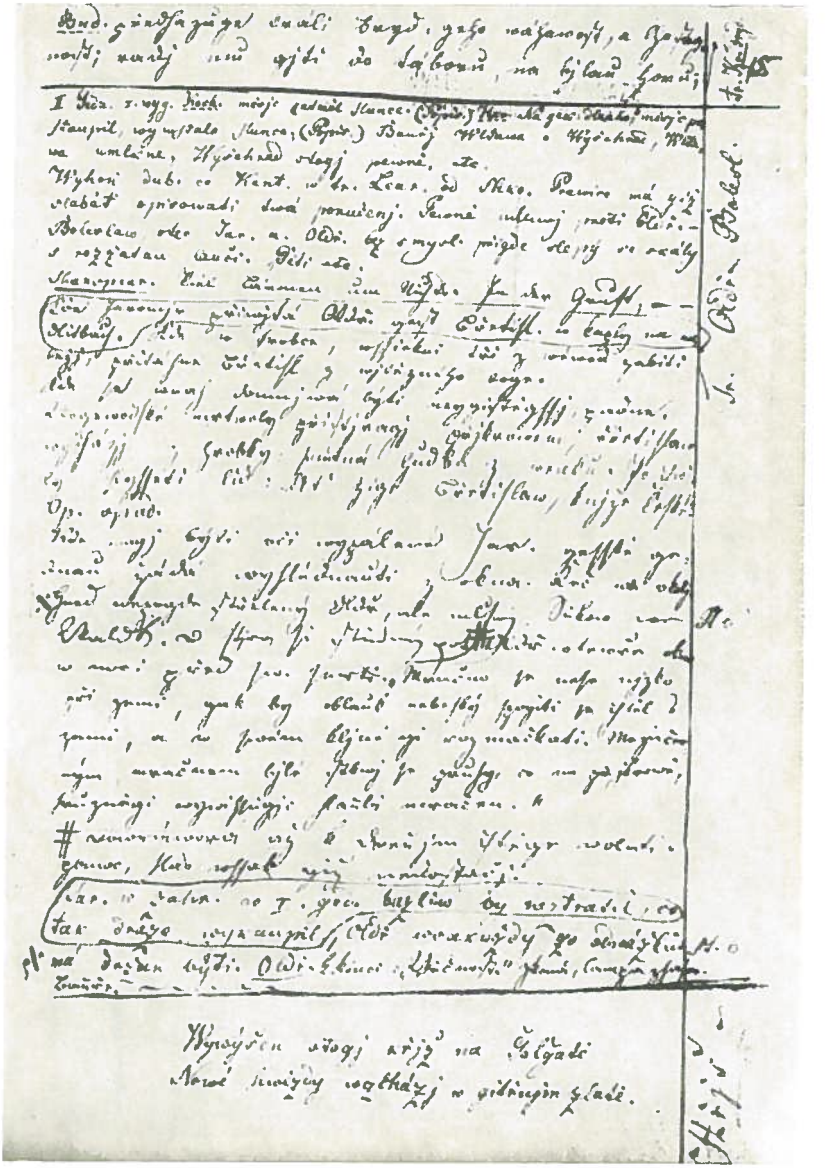

3. PÁTÁ STRANA POZNAMENÁNÍ SE ZAČÁTKEM NÁČRTŮ K DRAMATU BRATŘI

4. SEDMÁ STRANA POZNAMENÁNÍ S HLAVNÍ IDEOU

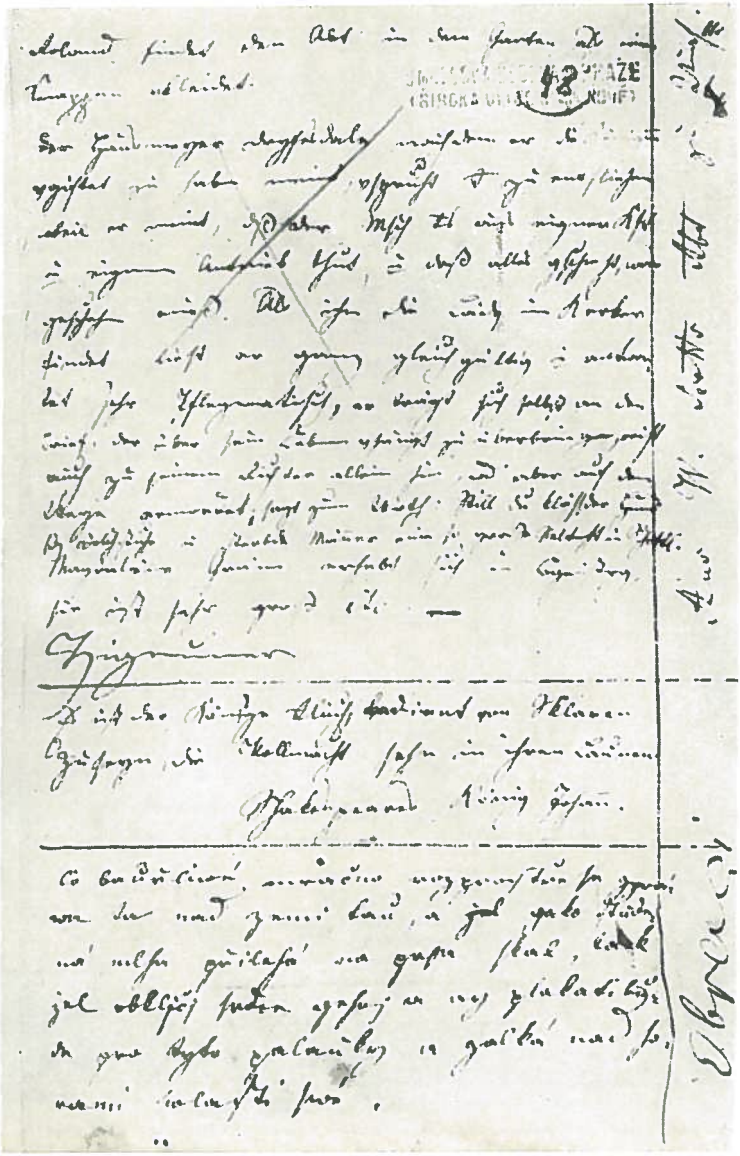

5. JEDENÁCTÁ STRANA POZNAMENÁNÍ S HESLEM ZIGEUNER

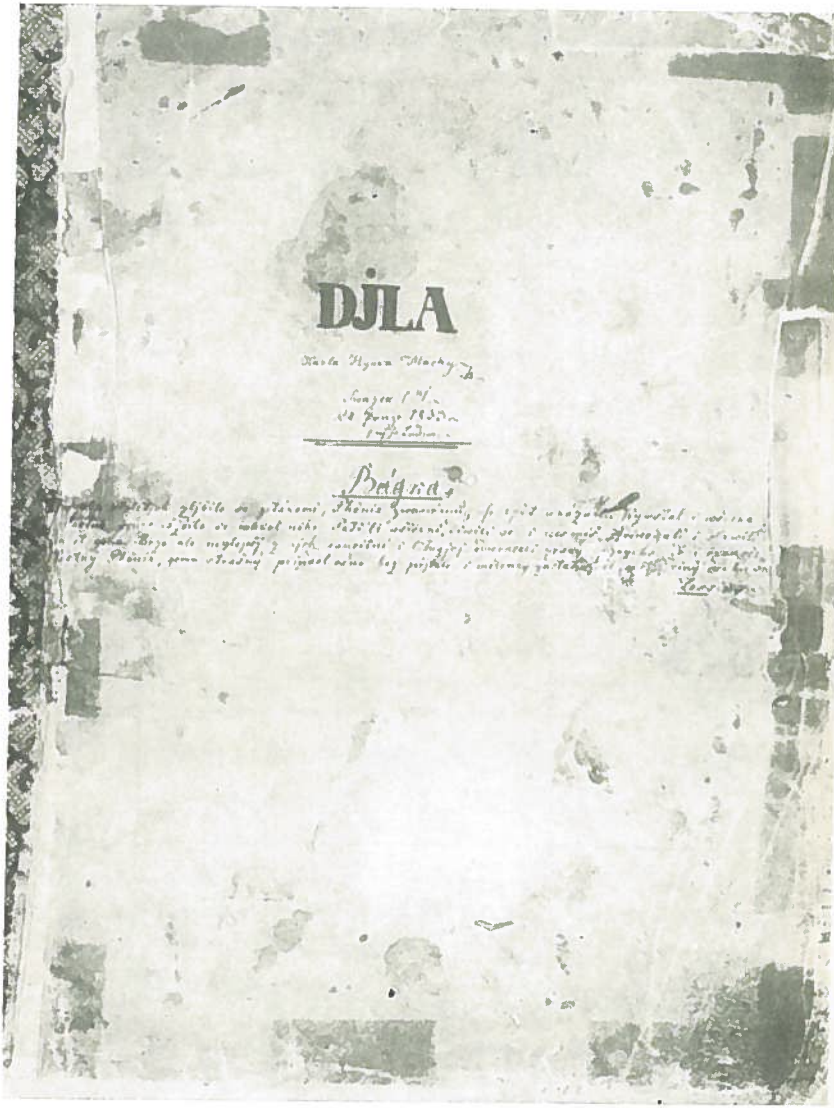

6. TITULNÍ STRANA ZÁPISNÍKU

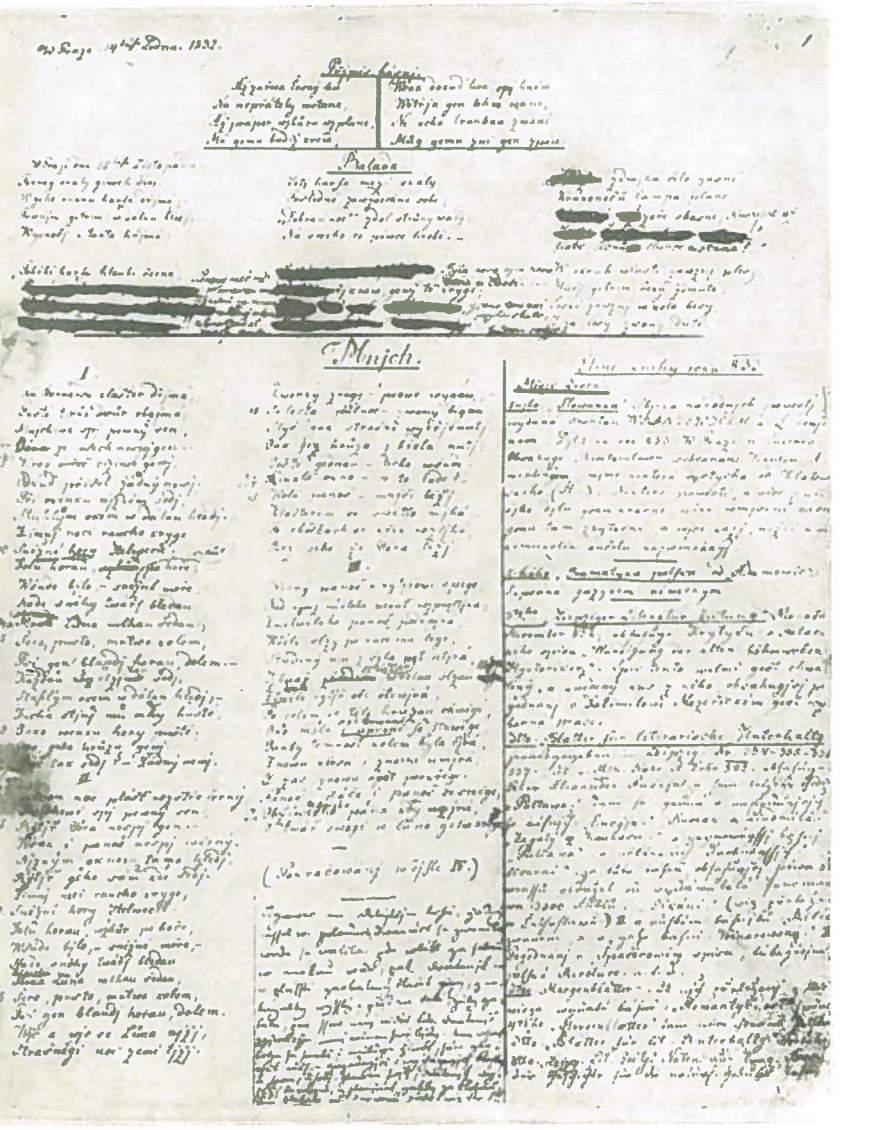

7. PRVNÍ STRANA ZÁPISNÍKU

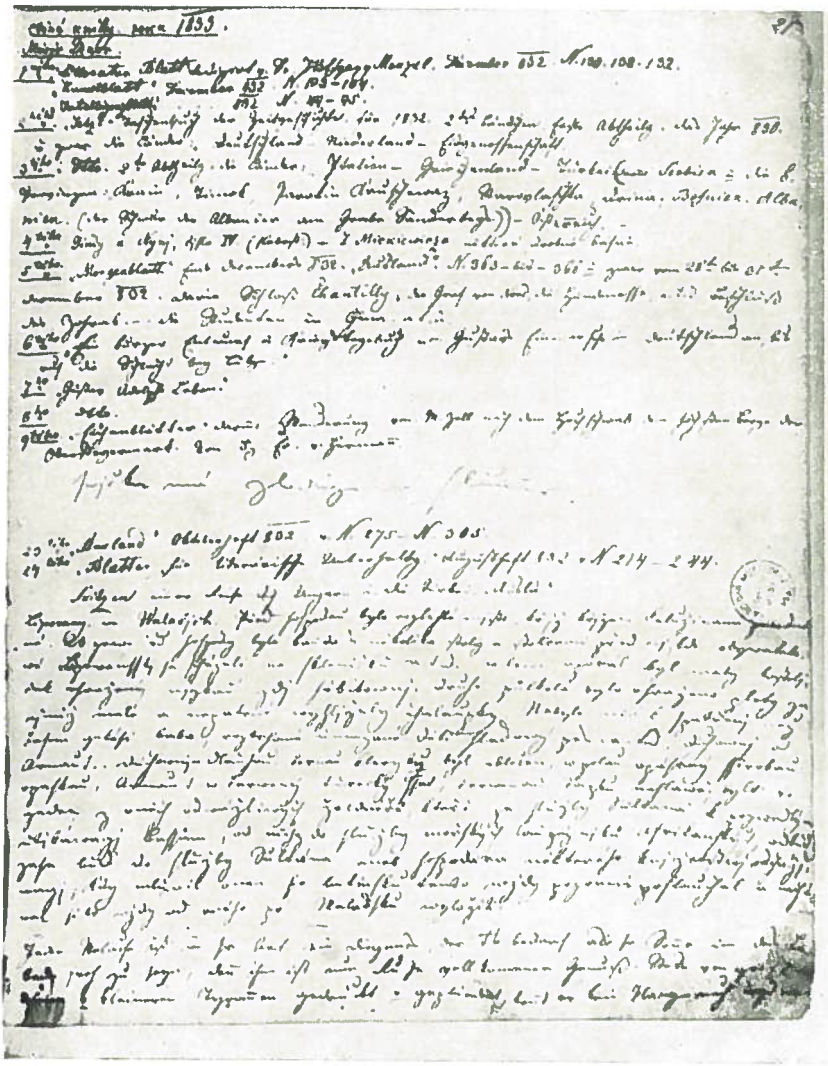

8. STRANA 21 ZÁPISNÍKU S TUŽKOVÝM ZÁZNAMEM

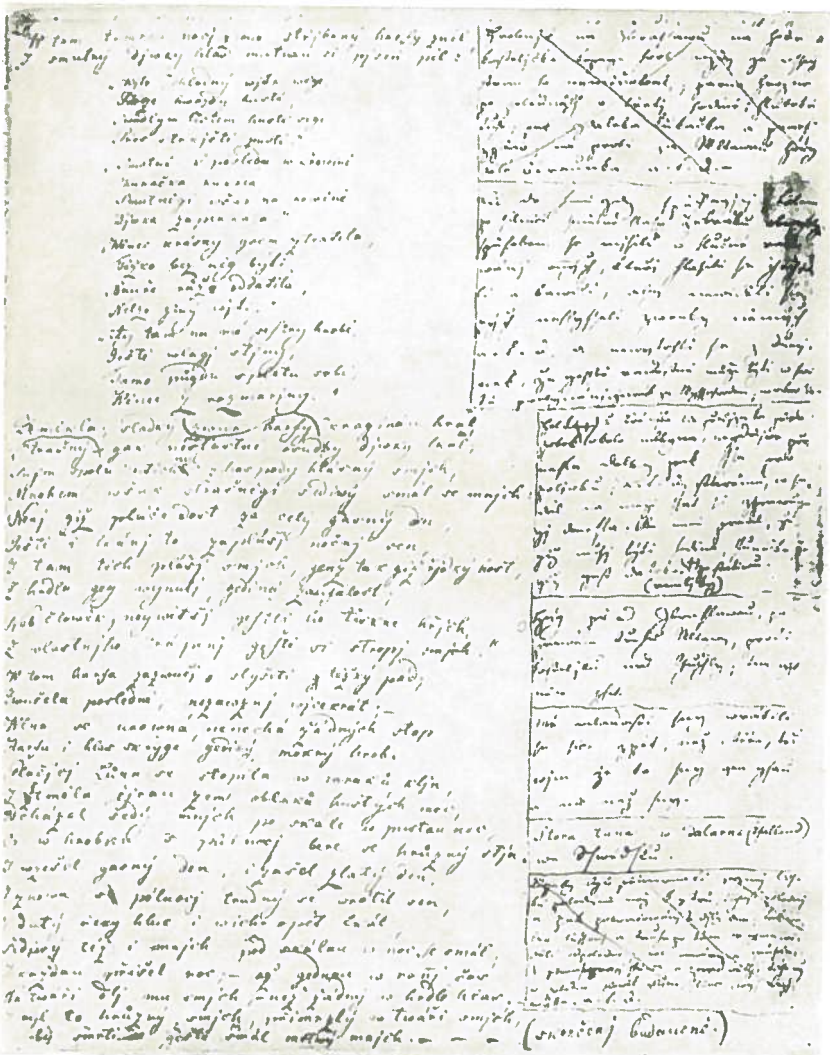

9. STRANA 26 ZÁPISNÍKU

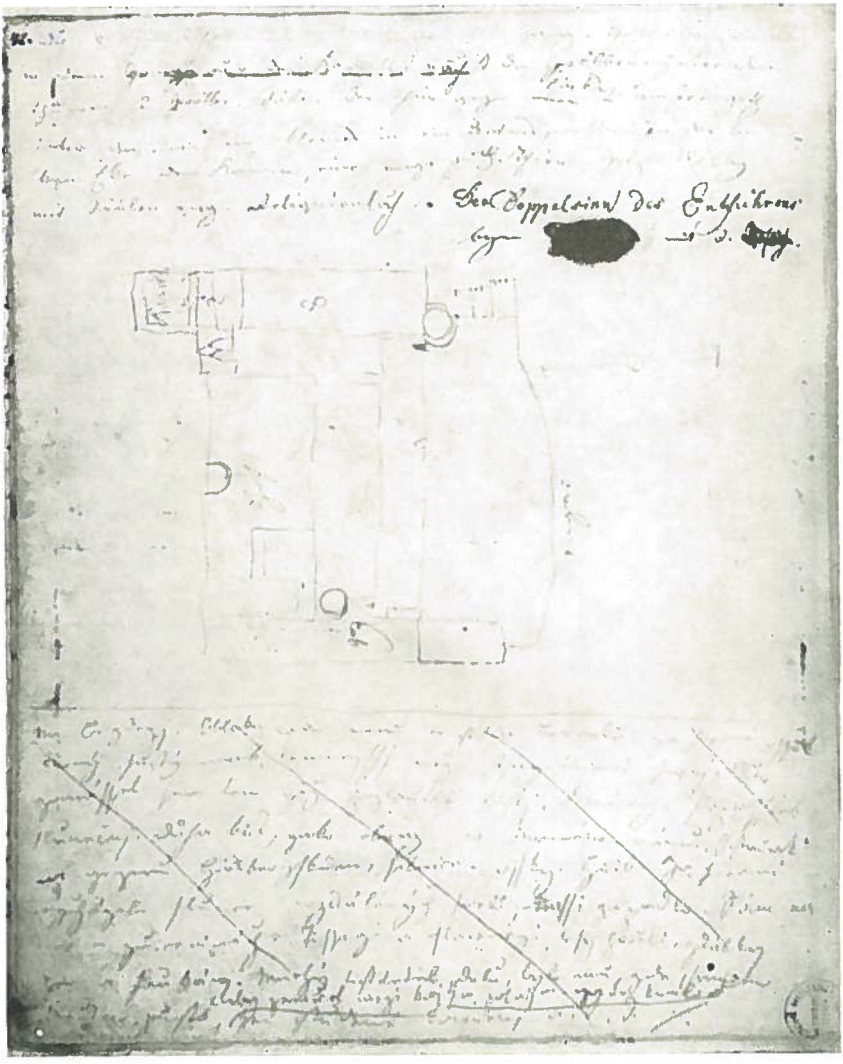

10. STRANA 42 ZÁPISNÍKU S PŮDORYSEM BEZDĚZU

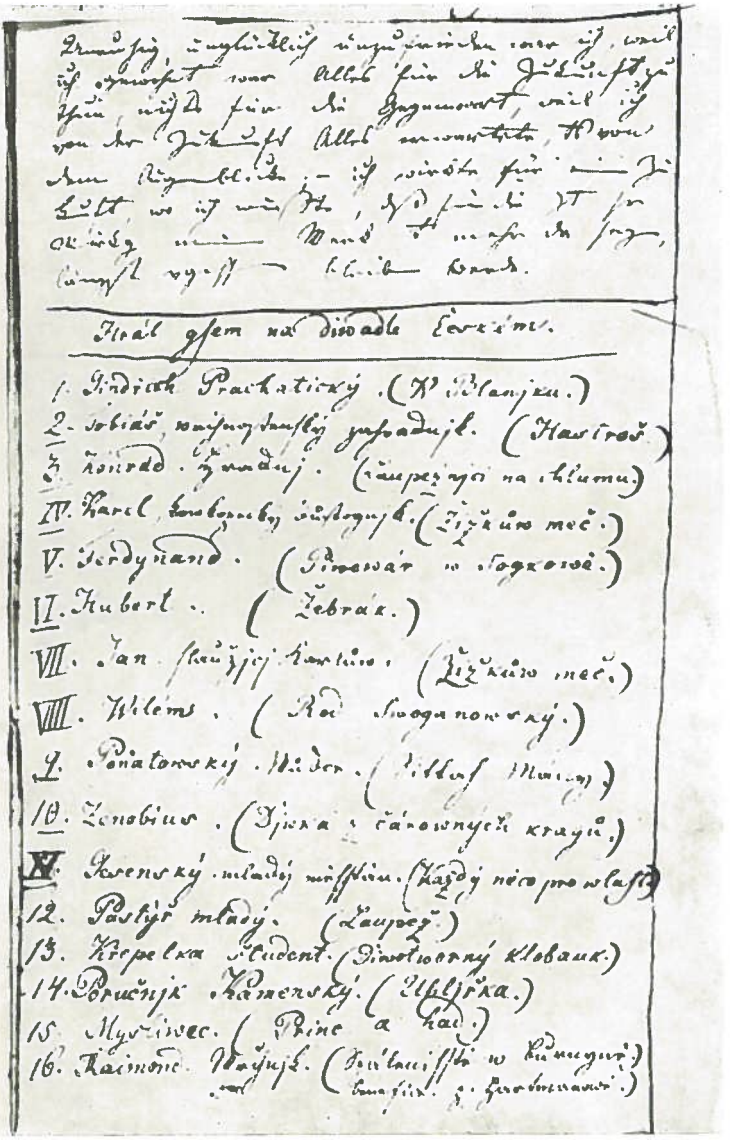

Hrál jsem na divadle Českém.

1. Jindřich Prachatický. (V Bílanjku.)
2. Sobiáš, vnějšnjmu sluhy zapadnjk. (Hastroš.)
3. Konrad. Zmaduj. (Čaupezyci na chlumu.)
IV. Karel Lenbomby šlachtnjk. (Žižkův meč.)
V. Ferdynand. (Jinowár w Sogxowě.)
VI. Hubert. (Žebrák.)
VII. Jan slaužjcj Karlův. (Žižkův meč.)
VIII. Wilém. (Rod Smoganowský.)
X. Donatowský. Mlýnor. (Pilnaf Mlynaj.)
10. Zenobius. (Djwka z čárowných krajů.)
X. Sowenský mladý mysliwec. (Každý nero pro wlasti.)
12. Pastýř mladý. (Laupež.)
13. Krepelka student. (Dwořanný klobauk.)
14. Poručník Kamenský. (Ubljčka.)
15. Myrtivec. (Princ a kat.)
16. Kacmonc. Wajnjk. (Králowisstě w Kunegunc.)
(Kmotřin. z Gerlowawi.)

11. VYŘEZ ZE STRANY 115 ZÁPISNÍKU

12. ŠESTÁ STRANA DENÍKU NA CESTĚ DO ITÁLIE *(R55)*

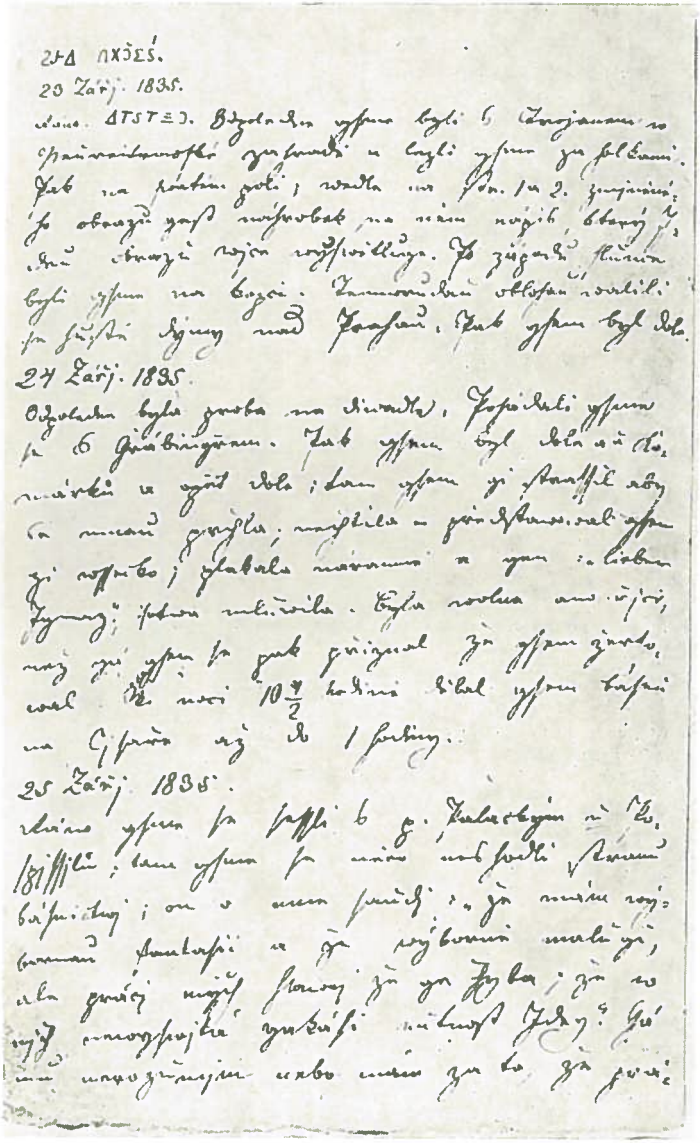

13. DRUHÁ STRANA Z VERZE *A* DENÍKU Z ROKU 1835 *(R56)*

16tého Září. 1835.

W posledných hodinách chodil gsem po rozpjch nad nowoměstským hřbitowem. Krásná gest tam odtud wýhlídka na Prahu; obzwláště při wýchodu a západu slunce stůwegj ve obklíčugjcj Prahu hory w tecmnomodrých a růžowých barwách. W dálce k půlnoci Milčín a Ostrý. Snad odtud hlost gejch, snad wynikenost gejch na růžowém nebi gest, co tauhu mági budj při spatřenj gich; tauhu do dálky či tauhu do wýše. — Pozdegi četl gsem na hrobitowé zdi napsé na náhrobku Elegy Melpomeny, který pozdegi si zapamenám. Wjme, že země necítj w nás a přece smutně člowěku pomyslili, že někdy cizá země oberzj prach náš, snad myslenka, že cizinci z prahu našeho oberzj pawilu, toho gest přjčinau. Na hrobě Hebbele a geho manželky, rozené Wrbowy, gest Genius, gehož ruce a nohy wýborně, tělo a hlawa na welmi zwláštně pracowané. Zpátečl gsem okolo paruzárky zpátku do Prahy.

14. PRVNÍ STRANA Z VERZE *B* DENÍKU Z ROKU 1835 *(R57)*

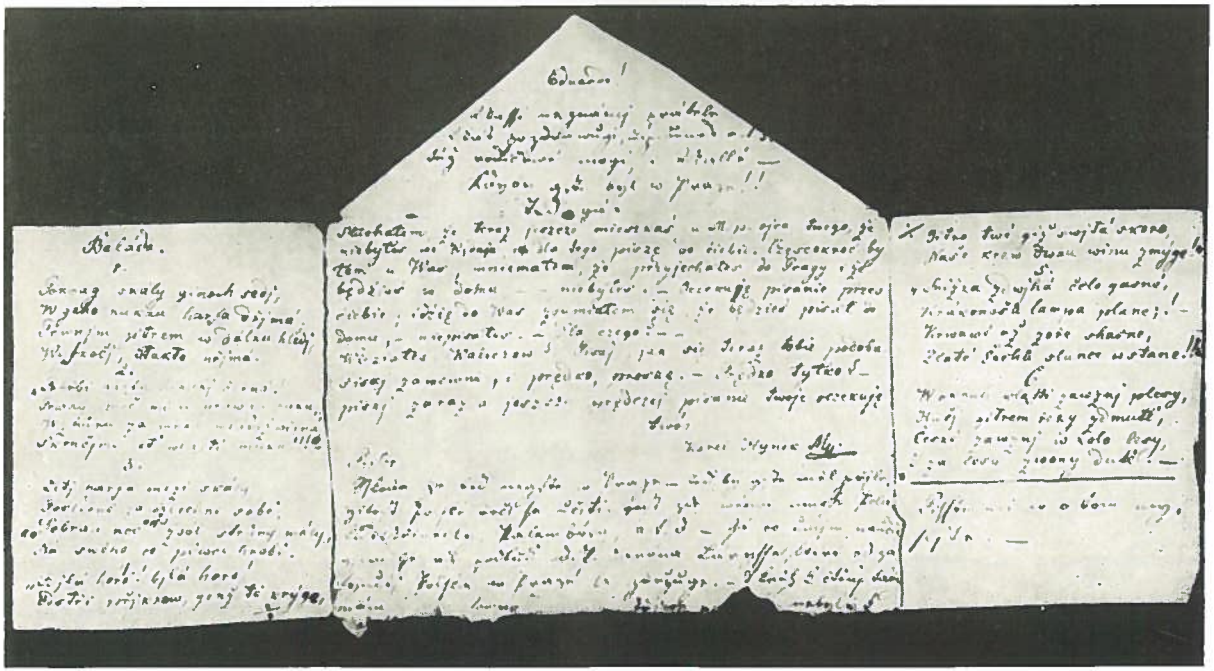

I5. DOPIS I *(R37)* S BALÁDOU

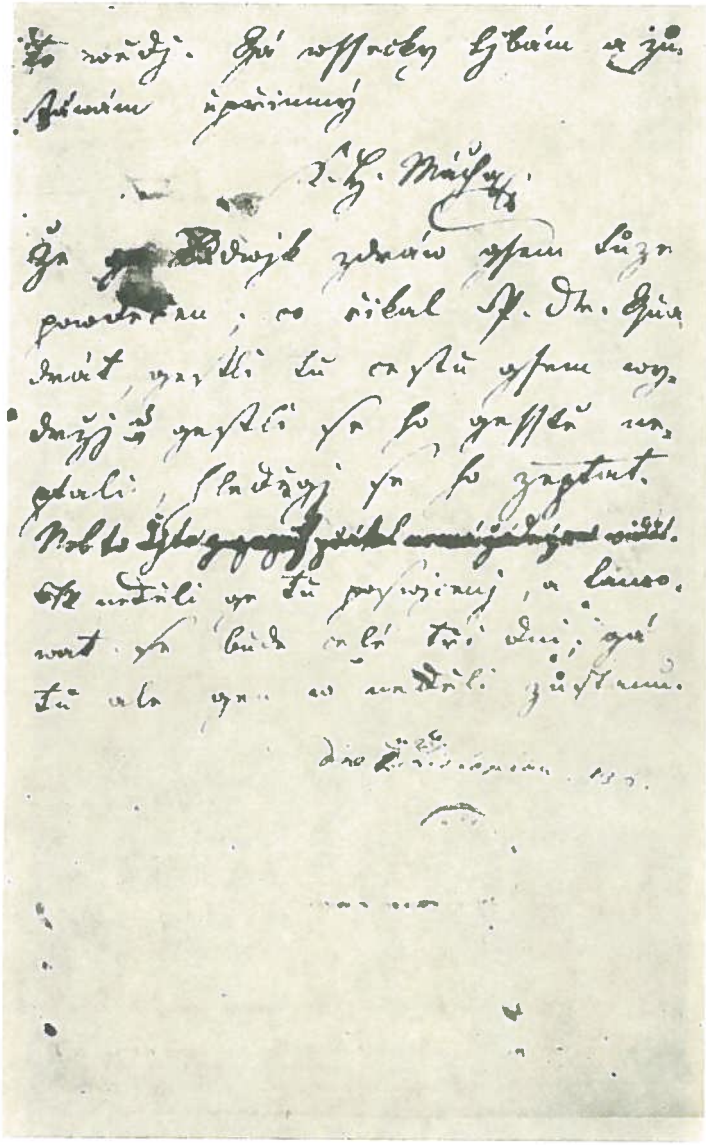

16. ČTVRTÁ STRANA DOPISU XXII *(R53)* S CIZÍM VPISKEM

KOMENTÁŘ

Třetí, závěrečný svazek Spisů Karla Hynka Máchy obsahuje ty části autorovy literární pozůstalosti, které jako celky nebyly pojaty do svazků tvorby básnické a prozaické. Tvoří jej tři skupiny: literární zápisníky, deníky a dopisy. Literární pozůstalost takto vymezená je shrnuta v úplnosti; poprvé zařazujeme také texty, které sice už byly dříve známy a otištěny, nebyly však včleněny do předchozích vydání autorova díla (např. Břetislav), nadto pak ty části pozůstalosti, k nimž se dosud v úplnosti vůbec nepřihlíželo (např. Hindlovy výpisy ze zápisníků).

Textové prameny jsou různé povahy: vedle hlavní skupiny autografů jsou jimi též opisy a v několika případech Sabinovy citáty dopisů a fragmentů zápisníkových a deníkových záznamů.

Uspořádání svazku vychází z celkové koncepce Máchova literárního díla i ostatní pozůstalosti. Proto v čele svazku tvoří první oddíl ty celky a fragmenty, které nejúže souvisí s literárním dílem, druhý oddíl pak obsahuje dokumenty spíše biografické povahy. Hranice mezi oběma těmito oddíly je ovšem mnohdy plynulá: i dokumenty biografické se nezřídka a nejrůznějším způsobem stávají složkou Máchovy umělecké tvorby.

V jednotlivých oddílech jsou texty uspořádány chronologicky. K chronologii však nebylo možno přihlížet zcela důsledně. Také kompozice svazku je členitější. Obojí vyplývá z povahy textových podkladů, jejichž autenticita není ve všech případech stejně průkazná. V čele každého oddílu otiskujeme prokazatelné autografy a spolu s nimi též opisy, jejichž spolehlivost ověřila textová kritika. Fragmentární texty dochované toliko v Sabinově podání (tj. v Úvodu povahopisném – dále jen Úvod – nebo v tzv. Dodatcích, srov. dále str. 463) zařazujeme vždy na závěr příslušného oddílu, i když by bylo možno interpolovat jimi autografy nebo opisy (např. Deník z roku 1835) nebo by mohly být včleněny do chronologie dopisů. O. Králík ve svých pracích z posledních let označil fragmentární texty tradované Sabinou, ale i některé autografy a opisy za apokryfní. S jeho soudy se podrobně vyrovnáváme na příslušných místech. Protože je na základě přezkoumání nepovažujeme za přesvědčivé, ponecháváme napadané texty v souboru Máchovy literární pozůstalosti. Co se týče zmíněných